

Štajerc

izhaja vsaki dan z dnevnim izdajem nedelje. Cena velja za Avstrijo za celo leto 10 kron; za pol in četrt letno 5 kron; za Ogrsko 10 kron; za Nemčijo stane leto 5 kron, za Poljsko pa 6 kron; v tujino in nezemstvo se naročnino z ozirom na visokost poštnih stroškov. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 v. Štajersko in upravljeno se nahajata v Ljubljani, gledališko posredništvo Štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 80, za 1/2 strani K 40, za 1/4 strani K 20, za 1/8 strani K 10, za 1/16 strani K 5, za 1/32 strani K 2,50, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Nov. 30.

V Ptuj v nedeljo dne 28. julija 1912.

XIII. letnik.

Delo — in manj besed!

Kjer je velki šraj tam je malokaj . . .

Pred desetletji že so nastopili posamezni slovenski voditelji in so pričeli naglašati evangelij. Rekli so, da hočejo slovenski narod v vsakem oziru osvoboditi, da hočejo slovensko prost in neodvisno in samostojno naravo, da hočejo tujčev vpliv ravno tako na slovenskem kakor na kulturnem in političnem področju odpraviti. In takih lepo donečih besed je bilo mnogo. Sanjarili so takrat o neki megleni „slovenski vzajemnosti“, sanjarili o pomoči Poljakov in celo Rusov . . . Naivni ljudje, ki so mislili dalje nego sega njihov nos, so jim rekli in so z njimi sanjarili, to pa celo tedaj, ko so gostobesedni voditelji imeli že svoje polne in so se „umaknili“ iz tega ali onega „krogla“ od javnega pozornosti. Pa še danes doni pesen tistih medenih slovenskih in slovenskih „narodov“, pa še danes čuje mnogo ljudi te pesni, ki jim je v neko bajnokrasno bodočnost slovenskega ljudstva . . .

Pa jih je že malo, teh sanjačev! Boj za življenje je danes pretežak in vsaki skrbi so prevelike, da bi se smel človek v lirski pesnik udajati takim in ednakim . . .

Danes ima slovensko ljudstvo tako rekoč oddelek svojega zgodovinskega razvitka za leto 1912. Danes se zamore pod lupo resne in ne narodnjakarsko-razdahnjenih bujskačev omanjane kritike ta razvitek oceniti in hrepenenje, da se dosegne, objube ter — dejanja teh sanjarslovenskih voditeljev izpoznati. In človek se pri temu do prav čudnih zaključkov, dejavno so vsa drugačna, kakor besede, objube so vse po Savi, Dravi in Soči, — in od vsega človeka ostane le kupček pepela, praznega, brezbarvnega pepela, v katerem je ugasnila že vsa žareča iskrica . . .

„Slovenska vzajemnost“ in na podlagi meglene „slovenske vzajemnosti“ so hoteli slovenski voditelji slovensko ljudstvo v gospodarskem, političnem in kulturnem oziru neodvisno ter samostojno napraviti. To je bil nekak „princip“, kajti si je treba natanko ogledati. Kajti ravno „princip“ velja v prvi vrsti štajerska kmetijska beseda: „Kjer je velki šraj, tam je malo . . .“

„Slovenska vzajemnost“ — naj se nam ne zameri, — je velika neumnost. Slovensko ljudstvo je v letu 1912, ki ne šteje niti dva milijona glav, imelo dveh milijonov jih je veliki del v Ameriki, stotisoče je tudi slovenskih delavcev v Avstriji, Štajerskem (pri rudnikih v Leobnu, v Judenburgu itd.), na Nemškem (zlasti v Štajerskem), v furlanski Italiji itd. S trenjenjem za kruhom so šli in gredo in bodejo še . . . In ta mali ostanek slovenskega ljudstva, ki ostane na Kranjskem, Primorskem, v Avstriji in Koroškem, naj bi mogoče nemški in italijanske sosedne v kakšnem oziru pre-

kosil! Pri Slovencih je vendar vse „enako“, vse majhno in žalibog tudi malenkostno. Iz „lastne moči“, — ja za Božjo voljo, kje pa je ta moč? Kaj pa more ta odlomek slovenskega naroda proti gospodarsko in kulturno mogočim sosedom? Kdor ima vinarje, ne more konkurirati z onim, ki šteje kroge . . . Prvaki bodejo morda zdaj na megleno „slovensko vzajemnost“ opozarjali. Pa to je bajka, lažnjiva, hinavska, ničvredna bajka! Naj nam ti preroki le pokažejo en sam čin te „vzajemnosti.“ Da so Rusi vedno spletkarili proti Avstriji, to vendar Slovencem ni koristilo. In da so v Moskvi Hribarji ali kakemu ednakemu rojenemu agentu „živio“ vpili, to tudi ne. Saj so storili to večidel oni ruski rabeljni, ki imajo od zatiranja lastnega ruskega naroda vse krvave roke. Ruske vislice ne morejo biti Slovencem vzor in v Sibirijo ne more hiteti slovensko hrepenenje . . . Pa Poljaki? Propadlo plemenitstvo, ki predstavlja danes poljski „narod“ na Avstrijskem, znalo je na res viteški način varovati interese svojega lastnega žepa. Poljaki so vedno hlapi vsake vlade, a vsaka vlada jih mora za njih hlapečevsko ponižnost plačevati z davki, ki jih zbirajo vsi drugi narodi. Vzemimo le vodne ceste, ki pridejo Poljakom in Čehom v korist, ki stanejo neštete milijone in za katere bode moral tudi zadnji slovenski kočar plačevati. Res je, da se šopiri mnogo poljskih voditeljev z znani uniformi pristnega „katoličanstva“ in da jim zato razni naši politični farji ležejo na lim. Ali slovensko ljudstvo od Poljakov še ni nikdar ničesar dobilo in tudi nikdar ničesar dobilo ne bode. In Čehi? Čehi so znani! Kar je poštenega in resnega med češkimi poslanci, to ne mara ničesar opraviti imeti s slovenskimi voditelji. Gospodarsko izkoriščati slovensko ljudstvo, seveda z reklamo slovenskih fraz, to znajo Čehi. Na Koroškem imamo že skoraj več čeških duhovnikov nego slovenskih. Na Kranjskem so si češki uradniki in inženirji prisvojili v Hribarjevi dobi žalostnega spomina najmastnejše službe in izpodrinili povsod domačine, tako da so pričeli slovenski listi že sami pisariti proti temu navalu čeških sebičnikov. Velikanske svote denarja izjemajo iz slovenskega ljudstva češki denarni in zavarovalni zavodi, češke velefirme prav klavrne kakovosti itd. In v državnem zboru so močne češke stranke vedno proti interesom slovenskega ljudstva zastopile, — smejale so se slovenskim poslancem, zaničevale in zasmehovale so jih . . . Kje, vprašamo kje je tukaj tista sanjarska „slovenska vzajemnost“. potom katere hočejo baje prvaki slovensko ljudstvo osvoboditi? Ej, vsa ta „slovenska vzajemnost“ ni bila doslej nič drugega nego sredstvo, da se slovenske denarje pošilja na češki sever in da se slovenske poslance izrablja v namene protiavstrijske politike!

Na ta način ne bode postalo slovensko ljudstvo nikdar kulturno ali gospodarsko neodvisno, temveč bi le tvorilo hlapečevsko družbo napram drugim slovenskim narodom.

Seveda, slovenskim bujskačem je ljubše, da zavaruje slovenski kmet svojo kočjo pri tujemu Čehu nego pri štajerskem ali koroškemu Nemcu. Vsa slovenska vzajemnost ni drugega nego

prazno in škodljivo sovraštvo proti Nemcem. Tako stoji stvar!

In nič novega nismo pravzaprav povedali. Desetletja pejo že prvaki pesen o slovenski neodvisnosti. Obenem pa so ustanovljali svoje „konzume“ in svoje „posojilnice“, so „gospodarili“ po ljubljanskem vzorcu v javnih zastopih, so ljudstvo kulturno zanemarjali in politično smešili. Zdaj pa zahtevajo od lačnega slovenskega kmeta, da se naj za „triazem“ navdušuje, od beraškega slovenskega obrtnika, da naj poje „Naprej zastava Slave“, — in od izstradanega slovenskega delavca, da naj pade pred srbskim revolver-kraljem Petrom na trebuh . . . Ako bi hoteli slovenski voditelji svojemu ljudstvu v resnici pomagati, potem bi morali pri gospodarstvu in pri izobrazbi začeti. Politična hujskarija še ni nobenega naroda odredila. To je na jeziku „veliki šraj“, v dejanju pa samo „malokaj“ . . .

Za nas naprednjake pa velja delo. Stoletja že živimo na Koroškem in Štajerskem Nemci ter Slovenci skupaj, — in v skupnem ter gospodarskem ter kulturnem delu leži bodočnost slovenskega ljudstva! Hujskajte kolikor hočete proti Nemcem, resnice ne bodete iz sveta spravili, da je le na skupnosti, ki jo mi zagovarjamo, razvitek mogoč!

Jako redka priložnost

Od večje fabriške zaloge se mi je mnogo tisoč krasnih, težkih **tiger-flanel-spalnih-odej** z lepim pisanim robom v razprodajo zaupalo. Odeje so pripravne za vsako domačijo, so močne in gorke, ca. 190 cm dolge in 140 cm široke. Pustite si takoj **4 k. tiger-flanel-spalnih-odej** za skupaj 9 85 k. in k. zavojta in poštnine, brez vsacega nadaljn. plačila, franco po povzetju v hišo poslati. Z mirno vestjo lahko trdim, da bode vsakdo s pošiljateljvo zadovoljen in lahko z zaupanjem naročite. Izmjenjavo vedno dovoljena. 548
Gospica Margarete Ahrens, Wiesbaden, Waterloostraße 4.

Politični pregled.

Deželni zbori bodejo bržkone meseca septembra na kratko zasedanje sklicani. Seveda je še cela vrsta deželnih zborov, o katerih se sploh ne ve, jeli bodejo delazmožni. K tem spada tudi štajerski deželni zbor. Vsa namigavanja gledé delazmožnosti in pogajanj za pridobitev delazmožnosti štajerske zbornice, kakor jih čitamo v različnih prvakiš listih, seveda nimajo skoraj nobenega pomena. To so ogibanja v pasjih dnevih . . .

Delegacije sešle se bodejo šele začetkom oktobra. Šele potem skliče vlada državno zbornico, ki bode do božiča zborovala in v prvi vrsti državni proračun za l. 1913, potem pa davčno preosnovno rešila. Sicer so pa tudi te vesti še odvisne od raznih dogodkov.

Prav avstrijsko! Kakor znano, umrl je p. kr. poljedelski minister dr. Braf. Na njegovo mesto doslej ni bil noben drugi poljedelski minister imenovan. Kakor da bi se šlo za kakšno

postransko zadevico, se je izročilo ednostavno agende poljedelstva ministru za notranje zadeve. Ta je izročil delo poljedelskega ministerstva sekundarnemu šefu Koller, možaku, ki doslej še nikdar ni imel prav ničesar s kmetijstvom opraviti in o katerem ničesar drugega ne vemo, kakor da je Poljak. Stara avstrijska navada! Prejšnje čase so postajali poljedelski ministri taki kavaljerijski oficirji, ki so iz konja na glavo padli. In zdaj ni mnogo boljše!

Pravi ljudski oderuhi so člani sladkornega kartela, ki jih je večinoma v krogih visokih in najvišjih plemenitavež iskati. V zadnjih dneh je ta kartel cene sladkorju dvakrat zvišal, prvič za 1 K, potem pa še za 1.40 K. Ena kila sladkorja postala je torej za 2 h dražja. Ni treba posebej dokazati, da je to zvišanje cene popolnoma nevtemeljeno in krivično. Mirno gleda vlada in tudi ljudsko zastopstvo na te brezvestne jude, ki odirajo bedno ljudstvo. Ni čuda, da vtaknejo sladkorni milijonarji naravnost veličanske dobičke v svoje žepce. P. k. je imela sladkorna fabrika v Schlapnitzu svoj občni zbor; izkazala je za preteklo upravo leto 269.000 kron čistega dobička in plačala 96 kron za vsako dividendo. To je ena fabrika, a vse ostale delajo iste dobičke, tako plačuje n. p. fabrika v Leibnik-Lundenburgu 12 1/2% dividende, ona v Chropinu 7%, v Grossschenkendorf 15 1/2%, v Hohenplotzu 7 1/2%, ogrska in hrvaška pa vsaka po 14% dividende. V sladkornih fabrikah naloženi denar se je obrestoval torej najmanj za 7%, v največih slučajih pa višje, celo za 20 do 25%. Taki oderuški dobički so bili le zaradi tega mogoči, ker se je leta 1911 kilo sladkorja za 25 vinarjev podražilo! Letos pa hočejo te ljudske pijavke iz narodov še več krvi izsesati . . .

Razpustila je vlada zaradi veleizdaje in državi škodljive smeri rusofilske društvo „Orel“ v Cernovici. Zaplenilo se je tudi mnogo društvenih spisov.

Trializem. Kakor znano, je trializem tisto protiaustrijsko stremljenje, ki je nekaj predhodnik veleizdajalske želje po uresničenju nove „jugoslovanske“ države. Trializem hoče današnje kronovine odpraviti, hoče Hrvaško in Slavonijo z Dalmacijo, Istru, z delom Koroške in Štajerske ter s Kranjsko združiti. Znano je tudi, da se zavzemajo za to sanjarsko, v svojem bistvu pa vendar jako nevarno idejo tudi slovensko-prvaški voditelji. Zdjaj se ravnakar iz Trsta poroča, da se je tam uresničil odbor 26 oseb, ki hoče izrečno trialistične ideje pospeševati in tudi lastni list izdajati. V javnosti napravil je ta korak mnogo razburjenosti. Mi vemo, da slovensko ljudstvo ne pusti raztrgati svoje štajerske in koroške domovine in da je v globini svojega srca zvesto avstrijskega mišljenja. Vse-kakor pa bo treba z vsemi močmi vstaviti agitacijo proti avstrijskih hujskačev med slovenskim ljudstvom.

Papež proti nunam. Papež Pij X. izdati hoče v kratkem odlok, ki bo gotove klerikalne kroge prav neprijetno presenetil. V zadnjem času se je pričelo namreč agitirati prav nepotrebno v svrhu podpiranja ženske nunske kongregacije. Papež se je baje odločil, da bo vse zveze nun, ki še niso 10 let stare, razpustil in istotako vse nunske kongregacije, ki še ne štejejo najmanj 50 članov. Istotako se boče razpustilo vse one nunske zalege, ki niso pod strogim nadzorstvom. Prav tako! Bog je poleg molitve tudi delo zapovedal. In lene nune naj bi z delom Boga častile . . .

SUKNA in modno blago za gospode in gospe priporoča izvozna hiša **ZEFIRE** 140
Prokop Skorkovsky in sin v Humpolcu na Češkem.
Vzorci na zahtevo franco. Zelo zmerne cene. Na željo hočem dati takoj izgotoviti gospodsko obleke.

Dopisi.

Iz Makolj pri Slov. Bistrici. Dragi „Štajerc“, zmiraj žalostnejše postajajo pri nas razmere. Pretečni teden je zopet odpotovalo od tod 13 čvrstih mladeničev tja v daljno Ameriko. V fari, kjer je bilo nekdanj blagostanje, mir in ljubezen, širi se danes zmiraj bolj revščina, nemir in pretep vsled nesramnih hujskarije. Tudi ti, dragi „Štajerc“, si mnogokrat napaden od nesramnih

hujskačev; bolj še pa Tvoji pridruženiki. Veliko številno odšlo je že tja v Ameriko od tod ljudstva, in če boe to tako naprej šlo, ostala bo tukaj samo beda; poprej bogati, zdaj ubogi sv. Jernej, — ter poprej ubogi . . . in zdaj bogati g. župnik . . . Z Bogom, g. župnik, na veke, saj se ne vidimo nikdar več, — sveta vera uči, da bogatin ne pride v nebeško kraljevstvo; trdna vera pomaga. — Oj vboge Makolje!

Amerikanci.

Iz Konjic. (Popravek.) V dopisu iz Konjic zadnjega „Štajerca“ št. 29. se ima zadnja beseda glasi: „W u r m b r a n d“ ne Wurmberg. Pri št. 11. beri: „Aleksander Aksakov“, ne „Alkodikov.“

Račje (Kranichsfeld.) Nekaj o toči in o našem kacmoharju! Ljubi „Štajerc“! Kakor vsem znano, doletela nas je velika nesreča. Dne 2. t. m. začela je padati toča, kar suha, katera je tehtala skoraj 1/2 kile. Uničila nam je ves poljski pridelek. Kaj naj začnemo vboge sirote v tej solzni dolini? Pri nas se je cenila škoda le na 100.000 kron, čeprav je škode le veliko več. Ljubi „Štajerc“! Na ta nesrečni dan, ko so ljudje jokali in vpili v tej žalostni dolini, prišel je po tej nesreči v gostilno M. človek P., kateri si le kot „buhhalter“ na lahkem zasluži, ter rekel v nemškem jeziku tako-le: Das ist alles zu wenig, Schwefel und Pest hätten noch sollen hinunter fallen. To se pravi: to je vse premalo, žveplo in kuga naj bi doli padalo. Ali je tak človek kristjan? Kaj si neki misli tak človek, kateri ispregovori take besede! Le Boga zahvali, neumnež, da ni takrat toča padala, ko si ti take neumnosti besedičil.

Račje. (Tatvina.) V gostilni M. „izposodil“ si je nekdo „Štajerca“, katerega pa ni prinesel več nazaj. In to je bil le kak klerikalec zmovič, to je tat. Vsak kateri ga hoče čitati, naj si ga naroči, ne pa da ga ukrade. Kam si ga pa nesel, zviti tiček? Ali si ga mar nesel g. drž. poslanec Pišek, ker smo ga klicali v tisti številki „Štajerca“, kje da je? No in res, kje ste sedaj, g. Pišek? Storite vendar nekaj za nas, sedaj po tej našej nesreči!! Ne jmljite plače zastoj! Pokažite Vašo moč, da še bodete ostali zanaprej poslanec Pišek tukaj pri nas. Na Dunaju itak niste Pišek, tam ste le Korošček kimovec. Torej bodite tudi na Dunaju Pišek, ne pa samo doma. No —! In kje ste, ali nas ne vidite v tej veliki nesreči? Storite vendar kaj, da ne bodete „fuč.“ Torej kje ste? Delajte in ne kimlite, drugače bodete kimovec ostali.

Več Vaših volilcev.

MOJA STARA

izkušnja me uči, da rabim za negovanje moje kože le Stecken-perd-lilijino-mlečno milo od tvrdke Bergmann & Co., Tetschen a/E. Kos za 80 h se dobi povsod. 229

Letošnje vaje graškega armadnega zbora.

Povelja letošnjih velikih vaj 3. armadnega zbora so se izdala nekoliko pozneje kakor druga leta. Prvoten načrt, da bi se letos vadilo s četami, ki bi bile tako močne, kakor v vojski, so morali zelo izpremeniti. Vaje v bataljonu in v diviziji trajajo splošno do 4. avgusta, polkove vaje do 23. avgusta. Od 24. do 26. avgusta bodo brigade, od 27. do 31. avgusta pa divizijske vaje. Prve tri dni septembra bodo vaje armadnega zbora po posebnih poveljih. 11. in 12. brigada ostaneta do 7. in

Monastir.

Na Albanskem se vršijo zdaj zopet krvavi dogodki. Albanci so se uprli in v raznih točkah je že prišlo do hudih bojov s turškimi vojaki, ki pa deloma tudi nočejo več na Albance streljati. Središče albanske ustaje je mesto Monastir, katerega slika danes prinašamo. Monastir je poleg Solonika največje mesto v Makedoniji in leži ob Dragaru v višini 610 metrov. Prebivalcev ima okroglo 52.000 i. s. 18.000 muhamedanskih Albancev, 15.000 Slovanov, 10.000 Grkov, 6.000 Valahov in 3.000 Judov. Mesto je sedež 3. turškega ar-

Monastir. der Schauplatz der Albanesen- Meutereien.

madnega kora in je jako lepo. Važno je tudi donski trgovini.

8. avgusta v svojih navadnih bivališčih. V svojih raznih garnizijah ostanajo pešpolk št. 32 do 22. avgusta, pešpolk št. 87 do 23. avgusta, bosensko-hercegovaški pešpolk št. 4 do 21. avgusta, lovski bataljon št. 24 do 21. avgusta, lovski bataljon št. 11 do 20. avgusta, lovski bataljon št. 29 in prvi bataljon pešpolka št. 19 do 23. avgusta, drugi in četrti bataljon pešpolka št. 19 do 23. avgusta v Tolminu in v Černici, lovski bataljon št. 7 do 20. avgusta, št. 5 in 8 do 16. avgusta, št. 9 do 13. avgusta, št. 17 do 13. avgusta, št. 19 do 12. avgusta. Deželno-brambovski polki ostanajo v svojih raznih posadkah in sicer deželno-brambovski polk št. 3 do 11. avgusta v Gradcu, 2 bataljona 3. domobranskega polka do 6. avgusta v Ljubnu, deželno-brambovski polk št. 26 do 11. avgusta v Mariboru in v Celju, št. 3 do 11. avgusta v Pulju, deželno-brambovski polka št. 4 do 27 ostaneta v svojih poletnih bivališčih. Pešpolk št. 12. avgusta od 19. do 23. avgusta čez Col in Stanjel kadernim vajam, ki jih ima 56. pehotna brigada od 19. do 26. avgusta pri Sežani, 55. in 11. pri Šmarju, 6. supljem in pri Velikih Blokah, 12. pehotna brigada pri Novi Vasi. Vaje 28. pehotne divizije se vrše od 31. avgusta med Sežano in Divačo, vaje 6. pehotne divizije pa od 27. do 29. med Velikimi Laščami. Vidmom. Dragonski polk št. 5 ostaneta do 15. avgusta svojih navadnih postajah, do 25. avgusta v Lescahu, 30. avgusta v Ljubljani. Huzarski polk št. 6 od 24. do 12. avgusta v Celovcu, do 18. avgusta v Ljubljani, v vaje. Artiljerija vadi po poveljih 3. artiljerijskeke brigade po poveljstvu, in sicer gorska artiljerija do 8. avgusta v svojih postajah. Deželno-brambovne brigadne vaje so v Šmarju in v Litiji od 24. do 26. avgusta. Dne 31. avg. tembra bodo vaje končane. Vojaki marširajo manj dneva do železniških postaj, ki se naznanijo, pešpolk št. 7 dne 23. avgusta v Vezulatu, pešpolk št. 27 in 3. bataljon 47. pešpolka dne 23. avgusta v Vezulatu, pešpolk št. 32 in lovski bataljon št. 24 in 25. avg. peljah, bosensko-hercegovaški polk št. 2 in lovski bataljon št. 19 in 21 v Vezulatu, deželno-brambovski polk št. 3 in 26 na Menini planini.

Novice.

Kmetijski pomen. V enem svojih spisov znameniti ruski pisatelj Maksim Gorkij govori o pomenu kmetijstva sledeče značilne in resne besede: — Ko bi bilo vse morje zemlja! bi bilo črna plodovita zemlja! Ko bi se je lah zoro! Kmet je močan edino z zemljo! Deko ga zemlja drži, živi; kadar se je kmet od zemlje odtrgal, se je uničil. Kmet brez zemlje je kakor drevo brez korenine. — za izdelanje koristi njegov les, a dolgo ne živi, temveč gniti pride. In svojo krasno gozdno lepoto je izgubil, izrabljen je, izdelan, brez veljave . . .

Ubijajte muhe! Še vedno je dosti ljudstva, ki ne morejo in ne marajo muhe ubiti. Ako pade muha v kavo, položijo jo skrbno na mizno viedo, da se zamore posušiti in naprej leži. To je pač neprimerna živalska ljubezen! Angleški pedagog pa zahteva, da se vsak otrok vsak večer vpraša: „Koliko muh sem danes ubil? končal?“ Kajti zaslužno delo je, ako se kdaj mogoče veliko muh ubije. Ravno zdaj v poletnem času, ko postaja muha tako neprijetna, treba izrečno opozarjati, da je muha ena iz mnogih nevarnejših sovražnikov človeštva. To pa ne samo velika muha temer ravno mala domača muha (musca domestica). Ze naši pradedje so se proti njej borili. Ako se pomisli, da postane vsaka muha, ki se izleže junija meseca, do konca poletja ena in stara mati okroglo 25 milijonov drugih muh, se mora pač razumeti, da jo je treba z vsakim sredstvi zatirati. Kajti ravno muha je razlog, valka bacilov in bakterij, ki le v železnem veka škodljivo vplivajo. Na malih, finih mu-

muhe, najboljše žijo več vsebuje sladkor povzroč muha b sod in muhe!

Izločevoga. še ni k je igral dolguje S slepa zdaj, k pobegniti se spo Ljubljana barja“

Na krat vr v svoje sloven kje že je pri Mi nim zopet e zarjamo rega so sme in splošno Kdor v precej požarne imate p na glav spijo, Po naš

N Bozenu, je važn

to naša seilbahn in nudi